

การพัฒนาคุณภาพงานเขียนโดยการใช้ข้อมูลย้อนกลับ: กรณีศึกษาแบบทดสอบอัตนัยระดับชาติ DEVELOPMENT OF WRITING QUALITY BY GIVING FEEDBACK: A CASE STUDY OF NATIONAL ESSAY TEST

สง่า วงศ์ไชย

Sa-nga Wongchai

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Bangkok,

*Corresponding author: E-mail: Wongchai41@gmail.com

รับบทความ 7 พฤศจิกายน 2562 แก้ไขบทความ 2 มกราคม 2563 ตอรับบทความ 29 มกราคม 2563 เผยแพร่บทความ เมษายน 2564

บทคัดย่อ

การประเมินเพื่อการเรียนรู้ (assessment for learning) จำเป็นต้องใช้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อวินิจฉัยปัญหาและปรับปรุงแก้ไขวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ การเขียนเป็นทักษะที่ครูต้องให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้ผู้เรียนทราบจุดแข็ง จุดอ่อนของตนเองและนำไปปรับปรุงแก้ไขงานเขียนให้มีคุณภาพ การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นการสื่อสารเชิงบวกที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และเกิดแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเอง องค์ประกอบสำคัญของการให้ข้อมูลย้อนกลับมี 3 ประการ คือ 1) การให้ข้อมูลกระตุ้นการเรียนรู้ 2) การให้ข้อมูลย้อนกลับ 3) การให้ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ต่อยอด ขั้นตอนการให้ข้อมูลย้อนกลับมี 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ 2) การตรวจสอบความเข้าใจ 3) การให้ข้อมูลย้อนกลับ 4) การให้คำแนะนำต่อยอด การพัฒนาคุณภาพงานเขียนโดยใช้กระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการเขียนได้จากการได้รับคำแนะนำจากเพื่อนร่วมชั้นและผู้สอน ช่วยสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นในการแก้ไขปรับปรุงงานเขียนให้ดียิ่งขึ้น อันนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และสมรรถนะการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การให้ข้อมูลย้อนกลับ, การประเมินเพื่อการเรียนรู้

ABSTRACT

Assessment for learning is essential part in teaching practice to provide quality feedback to learners to diagnose problems and improve effective learning approaches. Giving feedback is a tool for positive communication to help learners in improving learning experiences and inspire them for self-improvement. Three key elements of feedback consist of: 1) providing learners with information to stimulate learning, 2) providing feedback, 3) providing learners with information for further learning. The four steps in providing feedback are: 1) feed up, 2) checking for understanding, 3) feedback, 4) feed-forward. The development of writing quality using feedback process from peer and teacher feedback help learners to understand the writing process, to acknowledge individuals' strength and weakness, and to foster motivation and stimulation for improving learners' piece of writing, which lead to learners' development in terms of knowledge, skills and learning competencies effectively.

Keywords: Feedback, Assessment for Learning

บทนำ

การสื่อสารเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่เกิดประโยชน์ทั้งในแง่บุคคลและสังคม ประโยชน์ในแง่บุคคลคือใช้เป็นเครื่องมือในการรับรู้ความคิด ความรู้สึกและความต้องการของผู้อื่น และทำให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ส่วนประโยชน์ในแง่สังคมคือใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในยุคโลกาภิวัตน์ และนำมาพัฒนาศักยภาพของตนเองและสังคมให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป ฉะนั้นการสื่อสารจึงสำคัญและจำเป็นต่อมนุษย์ เพราะสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมการสื่อสาร เรียนรู้และรับรู้วัฒนธรรมของสังคมอันอย่างไม่รู้จักสิ้น หากสังคมมนุษย์ปราศจากการสื่อสารแล้ว ก็จะไม่สามารถพัฒนาตนเองและสังคมให้เจริญก้าวหน้าได้จนถึงทุกวันนี้

การเขียนเป็นทักษะสำคัญในการสื่อสารที่ผู้เขียนใช้เป็นช่องทางส่งสารไปยังผู้อ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ชัดเจน และครบถ้วนสมบูรณ์ การสื่อสารด้วยการเขียนจะมีประสิทธิภาพ หากได้รับการฝึกฝนเป็นประจำ ตลอดจนได้รับคำแนะนำและการสะท้อน

ผลกลับทุกครั้ง เพื่อให้สามารถนำมาทบทวนแก้ไข อันจะช่วยให้ผู้เขียนมองเห็นข้อผิดพลาดและแนวทางการแก้ไขปรับปรุงงานเขียนของตนเองให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

การสะท้อนผลกลับ (feedback) หลังจากการเขียนจึงเป็นกระบวนการสุดท้ายของกระบวนการสื่อสารที่ช่วยให้ผู้เขียนได้รับรู้ข้อผิดพลาดของตนเองว่าจะต้องแก้ไขปรับปรุงประเด็นใดบ้าง การที่ผู้เขียนได้รับทราบข้อผิดพลาดจะช่วยแก้ไขงานเขียนให้สมบูรณ์ หากเปรียบกับการโรงงานผลิตสินค้าแล้ว การสะท้อนผลก็เสมือนเป็นพนักงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้าก่อนออกจากโรงงาน โรงงานทุกแห่งจำเป็นต้องมีหน่วยงานดังกล่าวเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพของสินค้าว่าได้มาตรฐานการผลิตหรือไม่ อย่างไร หากไม่ผ่านจะมีแนวทางการแก้ไขอย่างไร กระบวนการดังกล่าวจึงมีความสำคัญต่อการผลิตสินค้าเช่นเดียวกับการเขียนที่จำเป็นต้องให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยเช่นกัน

ผู้เขียนได้สัมภาษณ์ผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการสอนเสริมพัฒนาวิชาการ สำหรับเตรียมความพร้อมก่อนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-Net) ประจำปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) พบประเด็นเกี่ยวกับการให้ข้อมูลย้อนกลับที่น่าสนใจ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ครูทำให้หนูรู้ว่า หนูผิดตรงไหนบ้าง ทำไมต้องผิด และหนูจะแก้ไขอย่างไร”

“หนูได้ทบทวนงานเขียนและทำให้เข้าใจงานเขียนของตนเองมากขึ้น”

“ทำให้ผมแก้ไขงานเขียนของตนเองให้ถูกต้องตามคำสั่งครับ”

“มีกำลังใจอยากแก้ไขงานของตนเอง แม้ว่าจะต้องแก้ไขเยอะก็ตามค่ะ”

ขณะเดียวกันผู้เขียนก็ได้สัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์วิชาภาษาไทยของโรงเรียนดังกล่าวที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนเขียนในระดับประถมศึกษา พบประเด็นที่น่าสนใจ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“เวลาในการสอนมีน้อย จึงทำให้ดิฉันตรวจงานเขียนของผู้เรียนได้ไม่ครบทุกคน และบางครั้งใช้การขีดถูก โดยไม่ได้เขียนข้อเสนอแนะและข้อผิดพลาดทุกครั้ง”

“ดิฉันคิดว่า การสอนเขียนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกพิจารณางานเขียนของเพื่อนคนอื่น ๆ ด้วย เพราะการฝึกให้ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและมองเห็นสิ่งที่ผิดพลาดของผู้อื่นและนำมาปรับแก้ไขงานของตนเองได้อีกด้วย”

“ดิฉันคิดว่า ในการตรวจงานเขียนทุกครั้ง ควรเขียนข้อเสนอแนะโดยเริ่มจากการกล่าวชมภาพรวมก่อน ตามด้วยข้อผิดพลาด และจบด้วยแนวทางการแก้ไขให้งานชิ้นนั้นสมบูรณ์”

จากเสียงสะท้อนความรู้สึกรู้สึกของผู้เรียน และความคิดเห็นผู้สอนภาษาไทยที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนเขียนระดับประถมศึกษา ทำให้ทราบว่า ปัญหาสำคัญและอยากยิ่งในการจัดการเรียนการสอนเขียนระดับประถมศึกษามี ดังนี้

1) ผู้สอนมีเวลาน้อย จึงไม่ได้ตรวจงานเขียนของผู้เรียน

2) การสอนเขียนควรให้ข้อเสนอแนะต่องานเขียนของผู้เรียนทุกคน ทุกชิ้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแก้ไขปรับปรุงงานเขียนของตนเองได้ดียิ่งขึ้น

3) การให้ข้อมูลย้อนกลับต่องานเขียนช่วยให้ผู้เรียนมีกำลังใจอยากแก้ไขงานของตนเองให้ดีขึ้น

4) ควรเปิดโอกาสให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้ให้ข้อมูลหรือข้อเสนอแนะงานเขียนของเพื่อนคนอื่น เพราะขยายองค์ความรู้และเข้าใจกระบวนการเขียน

5) การให้ข้อมูลย้อนกลับควรเขียนเสนอแนะโดยให้มีทั้ง 3 ประเด็น คือ กล่าวชม ข้อผิดพลาด และแนวทางแก้ไข

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนการเขียนระดับประถมศึกษาข้างต้น เป็นหลักฐานสำคัญที่ทำให้ทราบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพงานเขียนในการเข้ารับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-Net) ทุกปี ผู้เขียนจึงเกิดแรงบันดาลใจในการเขียนบทความนี้ เพื่อมุ่งนำเสนอแนวทางการให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) อันเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนเขียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนและเตรียมความพร้อมในการเข้ารับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-Net) ในปีที่ต่อไป ทั้งนี้ผู้เขียนจึงนำเสนอตัวอย่างที่เคยทดลองใช้กับผู้เรียน และสามารถทำให้ผู้เรียนสร้างชิ้นงานเขียนของตนเองให้มีประสิทธิภาพ

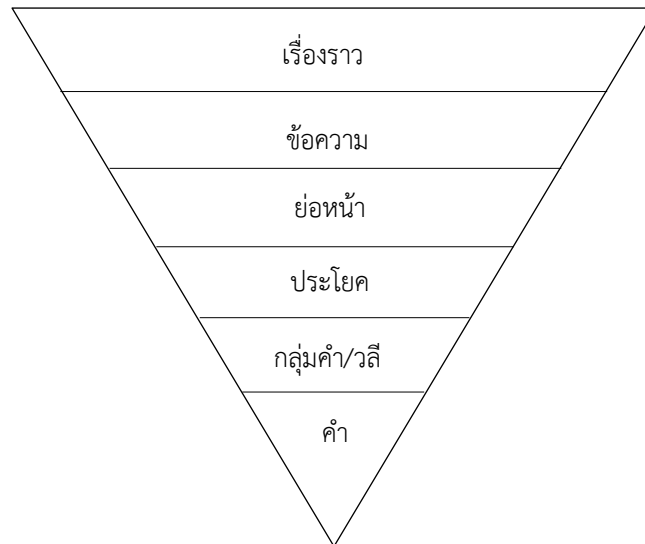
ความฉลาดรู้การเขียน: สมรรถนะสำคัญที่ควรพัฒนา

หากคำว่า ความฉลาดรู้ (literacy) หมายถึง คุณสมบัตินี้ของบุคคลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการศึกษาและเรียนรู้เนื้อหาสาระและฝึกปฏิบัติจนเข้าใจ ใช้เป็น และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาชีวิตได้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2562, หน้า 79) ฉะนั้น ความฉลาด

รู้การเขียน (writing literacy) จึงเป็นคุณสมบัติของบุคคลได้ศึกษาและเรียนรู้กระบวนการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ และฝึกฝนด้วยการลงมือปฏิบัติจนเข้าใจอย่างถ่องแท้ ตลอดจนนำไปใช้ในการเขียนสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ความฉลาดรู้การเขียน (writing literacy) ประกอบด้วยความรู้ ทักษะ และสมรรถนะที่สะท้อนให้เห็นว่าบุคคลนั้นมีความรู้ คือ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะการเขียนรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเป็นพื้นฐานในการฝึกทักษะการเขียน คือ หลักการ วิธีการ หรือ ขั้นตอนการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ และนำไปสู่สมรรถนะการเขียน คือ การนำความรู้ด้านการเขียนและกระบวนการเขียนไปฝึกเขียนสื่อสารให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทจริง เช่น การเขียนบรรยาย การเขียนจดหมาย การเขียนสรุปความ เป็นต้น คุณสมบัติดังกล่าวควรได้รับการส่งเสริมและปลูกฝังให้แก่ผู้เรียนตั้งแต่ระดับพื้นฐาน จึงสามารถเขียนสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเขียนเป็นทักษะสำคัญและจำเป็นสำหรับผู้เรียนทุกระดับชั้น โดยเฉพาะผู้เรียนระดับประถมศึกษาควรได้รับการส่งเสริมและฝึกฝนตั้งแต่จากการประสมคำ สะกดคำ แต่งประโยค ข้อความ ย่อหน้า จนไปสู่การเขียนเรื่องราว การเขียนในระดับเริ่มต้นจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถเขียนบันทึกความรู้ อธิบายเรื่องราว สรุปความรู้จากการเล่าเรื่อง ทำแบบฝึกหัด และทำข้อสอบ โดยคำนึงถึงองค์ประกอบของการเขียนทุกประเด็น หากผู้เขียนขาดองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งไปเสียแล้ว ก็จะทำให้งานเขียนที่ผลิตขึ้นขาดคุณภาพ คุณภาพของงานเขียนจึงสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างสรรค์เขียน

ภาพประกอบ 1 การลำดับเนื้อหาเพื่อนำไปสู่การเขียนที่มีคุณภาพ

การพัฒนาคุณภาพงานเขียนควรเริ่มให้ผู้เรียนสร้างผลงานเขียนในรูปแบบอิสระที่มีการกำหนดรูปแบบตายตัว เช่น การเขียนจดหมาย การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความ เป็นต้น เพื่อเป็นพื้นฐานไปสู่รูปแบบการเขียนแบบไม่อิสระ คือ ไม่มีรูปแบบตายตัว เช่น การเขียนเชิงสร้างสรรค์ การเขียนเรื่องสั้น เป็นต้น การเขียนทั้งสองประเภทนี้ล้วนแต่เป็นประเด็นสำคัญที่สะท้อนถึงคุณภาพของงานเขียนเพื่อตัดสินว่างานเขียนที่ผลิตขึ้นมีคุณภาพหรือไม่ อย่างไร

การผลิตงานเขียนให้มีคุณภาพนั้น ปัจจัยสำคัญอยู่ที่ผู้เขียนเป็นหลัก เพราะผู้เขียนจะต้องนำเสนอความรู้ ความคิด และประสบการณ์มาเป็นจุดกำเนิดและทำให้เกิดเป็นงานเขียนขึ้น แสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนจะต้องมีพื้นฐานความรู้และกระบวนการเขียนเป็นอย่างดี ซึ่งจะต้องประกอบด้วยประเด็นสำคัญ 2 ประการ ดังนี้

1) ความคิดของผู้เขียน หมายถึง ความรู้ หรือเนื้อหา หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่ผู้เขียนนึกคิดหรือรู้สึกหลังจากการได้สัมผัสหรือรับรู้จากประสบการณ์ของตนเอง สำหรับความคิดในการนำเสนอเนื้อหาในการเขียนจึงเป็นความรู้ ความเห็น ความรู้สึก จินตนาการ อารมณ์ และอื่น ๆ ที่สามารถนำเสนอเป็นเนื้อหา เรื่องราว ข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้และเข้าใจเจตนาารมณ์ของผู้เขียน

2) ภาษา หมายถึง สัญลักษณ์ที่มนุษย์ใช้สื่อสาร สำหรับภาษาในงานเขียนก็คือเครื่องมือที่ผู้เขียนใช้นำเสนอ ถ่ายทอดความคิดของผู้เขียนให้ผู้อ่านได้รับรู้ โดยผู้เขียนจะเลือกใช้ภาษาอย่างพิถีพิถัน ส่วนใหญ่งานเขียนมุ่งเน้น 2 ประเด็น ดังนี้

2.1) การใช้ภาษาระดับคำ ควรคำนึงถึงการใช้คำให้ถูกต้องตรงตามความหมาย ใช้คำให้ถูกต้องตามชนิดของคำในประโยค การใช้คำให้ชัดเจนกำกวม การใช้ภาษาพูด การใช้คำแสดง การเขียนตัวสะกด สะกดการันต์ การใช้คำย่อ การใช้คำภาษาต่างประเทศ ประเด็นทั้งหมดนี้เป็นตัวบ่งชี้ถึงความสามารถในการใช้ภาษาในงานเขียนขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถในการเลือกสรรได้อย่างชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสม

2.2) การใช้ภาษาระดับประโยค ควรคำนึงการผูกประโยคให้สมบูรณ์ การใช้ประโยคหรือสำนวนภาษาต่างประเทศ การวางส่วนขยายในประโยคให้ถูกต้อง การเว้นวรรคตอนให้ถูกต้อง การเขียนประโยคจบกระแสความ การผูกประโยคให้กะทัดรัด กระชับ สละสลวย

คุณภาพงานเขียนทั้ง 2 ประการนี้จึงควรปลูกฝังโดยการให้ความรู้แก่ผู้เรียน เพื่อให้มีความรู้ความสามารถและสร้างความเข้าใจ อันเป็นฐานสำคัญในการนำเสนอความคิดและภาษาให้เกิดเป็นงานเขียนที่มีคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น

การที่ผู้เรียนจะต้องนำเสนอความคิดและภาษาเพื่อทำให้เกิดเป็นงานเขียนที่มีคุณภาพนั้น จึงเป็นสมรรถนะสำคัญที่สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ได้กำหนดไว้เพื่อเป็นเป้าหมายในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test: O-Net) ของข้อสอบอัตนัย วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลคะแนนการทดสอบในทุกปีมิได้ช่วยพัฒนาคุณภาพงานเขียนได้เลย หลักฐานเชิงประจักษ์ที่สะท้อนให้เห็นก็คือ ผลคะแนนเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559-2561 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของการเขียนตอบอัตนัยของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งประเทศมีคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 0 คะแนน เป็นจำนวนมาก (โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม), 2561, หน้า 32-33) ข้อมูลดังกล่าวทำให้ทราบว่า ผลคะแนนอัตนัยที่เป็นเช่นนี้อาจจะมาจากผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะงานเขียนแต่ละรูปแบบ ขาดกระบวนการเขียน หรือขาดการเชื่อมโยงความรู้กับกระบวนการเขียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

การพัฒนาความฉลาดรู้การเขียนจึงเปรียบเสมือนการพัฒนาความรู้ด้านการออกแบบบ้านที่จำเป็นจะต้องมีความรู้ด้านการออกแบบ ได้แก่ การวางผังบ้าน การเลือกไม้ที่มีคุณภาพ เพื่อมาสร้างบ้านตามรูปแบบที่กำหนดตามผังบ้านที่กำหนดไว้ บ้านจะเสร็จสมบูรณ์ตามผังที่กำหนดไว้ขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจของผู้ออกแบบ เช่นเดียวกับการเขียนที่จะประสบผลสำเร็จและทำให้งานเขียนมีคุณภาพได้นั้นก็ขึ้นอยู่กับกรนำเสนอเนื้อหาและการใช้ภาษา อันแสดงให้เห็นถึงความฉลาดรู้การเขียนของผู้เรียนแต่ละคนนั่นเอง

การให้ข้อมูลย้อนกลับ: แนวทางการพัฒนาคุณภาพงานเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ

“หากผู้สอนได้สะท้อนผลกลับหลังจากเขียนแต่ละครั้งจะช่วยให้ผู้เรียน
ทราบข้อบกพร่องและนำมาปรับปรุงงานเขียนให้ดีขึ้น”

(ฐะปะนีย์ นาครทรรพ, 2553, หน้า 290)

คำกล่าวข้างต้น ทำให้ทราบว่า การพัฒนางานเขียนให้แก่ผู้เรียนจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องให้ข้อเสนอแนะและคำแนะนำเกี่ยวกับข้อบกพร่อง ข้อผิดพลาดจากการงานเขียนทุกครั้ง เพื่อให้ผู้เรียนทราบและนำไปปรับปรุงและพัฒนางานเขียนให้ดียิ่งขึ้นอยู่เสมอ

การให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) เป็นการนำเสนอผลการเรียนรู้ของผู้เรียน คุณภาพของผลงาน พฤติกรรม คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ในระหว่างและภายหลังที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้หรือการทำงานต่าง ๆ เพื่อเป็นการตรวจสอบและประเมินผลงานที่ผู้สอนแจ้งผลคืนแก่ผู้เรียน เพื่อให้เกิดกำลังใจหรือปรับปรุงแก้ไข (ราชบัณฑิตยสถาน, 2561, หน้า 10) ขณะที่ Brookhart (2017, p. 76) และ Sacksteinr (2017, p. 3) มีความเห็นตรงกันว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นกระบวนการดำเนินการเพื่อแก้ไขและปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพ อาจกล่าวได้ว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนสามารถตรวจสอบและประเมินผลภาระงาน หรือชิ้นงาน หรือกิจกรรมที่ผู้เรียนสร้างขึ้น เพื่อนำข้อมูลที่รับกลับไปแก้ไขปรับปรุงในสิ่งดังกล่าวให้ดีขึ้นต่อไป

การให้ข้อมูลย้อนกลับมีความสำคัญต่อผู้เรียน เพราะข้อมูลดังกล่าวสามารถวินิจฉัยปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียน ปรับปรุงวิธีการเรียนหรือการทำงานของผู้เรียน และพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ สำหรับการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ผู้สอนได้เขียนบอกไว้ในงานเขียน ทำให้ผู้เรียนทราบประเด็นที่จะต้องแก้ไขปรับปรุง สร้างเสริมการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับผู้สอนทำได้หลายวิธี เช่น การทำเครื่องหมาย การพูดคุยตัวต่อตัว หรือเขียนบันทึกไว้ในงานเขียนเพื่อให้ผู้เขียนมองเห็นได้ชัดเจนและเป็นหลักฐาน ส่วนการให้ข้อมูลโดยเพื่อนร่วมชั้นเรียน อาจใช้การแลกเปลี่ยนงานกันตรวจ การทำงานเป็นคู่ หรือ การส่งงานเขียนรอบวง โดยวิธีการให้ข้อมูลทั้งสองวิธีนี้ช่วยทำให้ผู้เรียนได้สนทนาและแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียนในชั้นเรียนเอง

การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นการประเมินเพื่อการเรียนรู้ (assessment for learning: AFL) ซึ่งผู้สอนจะต้องวางแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของการประเมินผล การออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยการใช้ข้อมูลย้อนกลับจำเป็นจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2561, หน้า 9-10) ดังนี้

1) การให้ข้อมูลกระตุ้นการเรียนรู้ (feed up) เป็นการให้ข้อมูลพื้นฐานของการเรียนรู้ ได้แก่ จุดประสงค์ วิธีการ กระบวนการ สื่อ แหล่งการเรียนรู้และภาระงาน ตลอดจนวิธีการการวัดและประเมินผล ผู้สอนต้องแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าก่อนที่จะเริ่มการเรียนการสอน นอกจากนี้ ผู้สอนยังต้องสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ที่เน้นแรงจูงใจภายใน ซึ่งแจ้งให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในสิ่งที่เรียน การให้ข้อมูลกระตุ้นการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญมากของกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพราะผู้เรียนได้ทราบข้อมูลที่สำคัญก่อนที่จะเริ่มเรียน มีแรงจูงใจและอยากเรียนรู้ เห็นเป้าหมายการเรียนรู้ภาระงานที่ต้องปฏิบัติ และการประเมินผล

2) การให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) เป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของผู้เรียน คุณภาพของผลงาน พฤติกรรม คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ ในระหว่างและภายหลังที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้หรือการทำงานต่าง ๆ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนทราบจุดแข็งและจุดอ่อนที่ต้องปรับปรุงแก้ไขของตนเอง การให้ข้อมูลย้อนกลับที่ดี ผู้สอนควรใช้การสื่อสารเชิงบวกที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ ปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาตนเอง มีแรงบันดาลใจในการเรียนรู้

3) การให้ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ต่อยอด (feed forward) เป็นการให้ข้อมูลหลังจากการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง (self-learning) เพิ่มเติม มุ่งเน้นการชี้แนะแนวทางและวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมเป็นรายบุคคล เพิ่มแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ ให้กำลังใจผู้เรียน และเสริมพลังของการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนตนเองและสามารถพัฒนาการเรียนรู้ต่อไป

จากองค์ประกอบทั้ง 3 ประการเป็นพื้นฐานสำคัญที่นำไปสู่การออกแบบขั้นตอนการให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่ง Fisher and Frey (2011) ได้ดำเนินการออกแบบขั้นตอนการให้ข้อมูลย้อนกลับและเสนอขั้นตอนการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยปรับปรุงจาก Hattie and Timperley และเสนอขั้นตอนการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ทั้งหมด 4 ชั้น ดังนี้

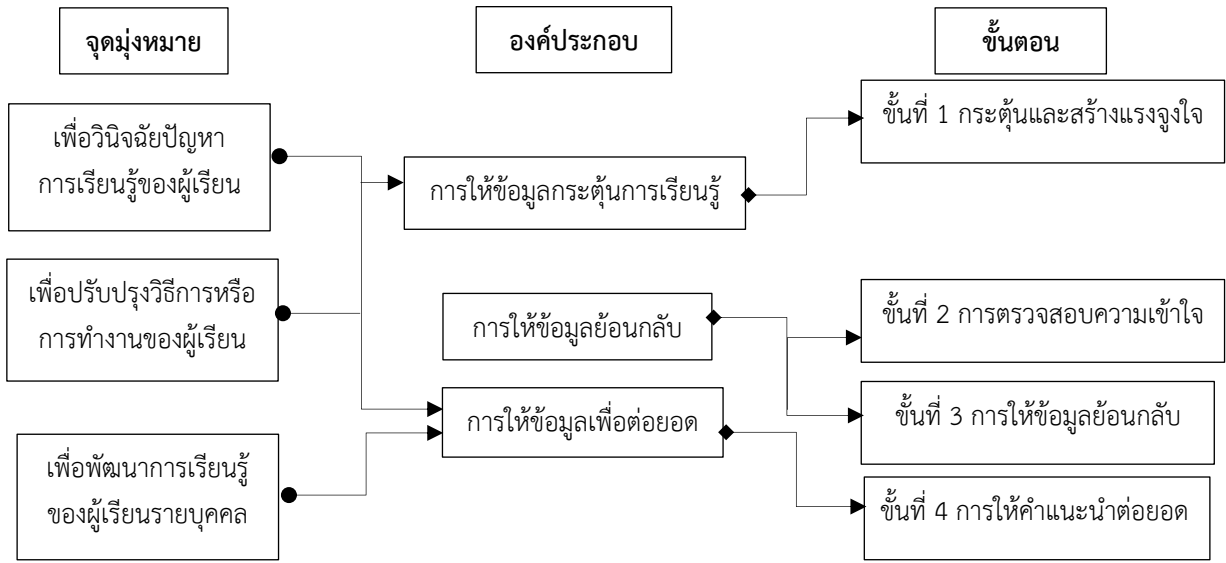
ชั้นที่ 1 การกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ (feed up) เป็นขั้นการแจ้งเป้าหมาย วัตถุประสงค์ หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ ตลอดจนการประเมินที่ชัดเจนให้ผู้เรียนทราบ เพื่อให้เห็นคุณค่าในการเรียนรู้ ในขั้นนี้จะช่วยให้ผู้สอนมั่นใจในการวางแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้ สำคัญ/ความคิดรวบยอด กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ แหล่งการเรียนรู้ ภาระงาน และการประเมินผล

ชั้นที่ 2 การตรวจสอบความเข้าใจ (checking for understanding) เป็นขั้นการใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ เช่น เนื้อหาสาระ สำคัญสำคัญ กระบวน หรือวิธีการ โดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การพูด การสนทนา การตอบคำถาม การนำเสนอ หรือการเขียน เป็นต้น

ชั้นที่ 3 การให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) เป็นขั้นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลของการกระทำ หรือผลของความสำเร็จ ประเด็นในการแก้ไขปรับปรุง อันเป็นข้อมูลสำคัญให้ผู้เรียนนำไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ชั้นที่ 4 การให้คำแนะนำต่อยอด (feed-forward) เป็นขั้นการชี้แนะ ให้คำแนะนำ หรือแนวทางจากหลักฐานเชิงประจักษ์ เพื่อกระตุ้นและสร้างกำลังใจให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการพัฒนาผลงานหรือชิ้นงาน อันนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีความหมายและมีประสิทธิภาพสูงสุด

ระบบการให้ข้อมูลย้อนกลับและขั้นตอนการให้ข้อมูลย้อนกลับที่นำเสนอมานั้น ผู้เขียนจึงสรุปเป็นแผนภูมิแสดงแนวทางการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีประสิทธิภาพ เพื่อนำเสนอแนวทางการออกแบบกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับ ดังแสดงในภาพ 2

ภาพประกอบ 2 แนวทางการให้ข้อมูลย้อนกลับ

การให้ข้อมูลย้อนกลับที่ดี ผู้สอนควรดำเนินการใน 3 ลักษณะ ได้แก่

1) การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยผู้สอน (feedback by teacher) เป็นแนวทางที่มุ่งเน้นให้ผู้สอนเป็นผู้ตรวจสอบและประเมินผลงานของผู้เรียน เมื่อดำเนินการหรือกระทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับของผู้สอน เช่น

1.1) การทำเครื่องหมายและให้คะแนน เป็นวิธีการดั้งเดิมของการตรวจงานเขียน โดยผู้สอนจะใช้ปากกาหรือดินสอขีดเส้นใต้ หรือทำสัญลักษณ์ให้ผู้เรียนทราบว่า คำหรือประโยคนั้นมีการใช้ผิด วิธีนี้จะช่วยให้ผู้เรียนทราบผลการตรวจโดยเร็วแต่ไม่สามารถทราบได้ว่าผิดอย่างไร ควรแก้ไขอย่างไร

1.2) การพูดคุยกับผู้เรียน เป็นวิธีการที่ผู้สอนให้ผู้เรียนคุยกันสองคน เพื่อแจ้งผลการตรวจให้ผู้เรียนทราบถึงข้อผิดพลาดในประเด็นใดบ้าง และควรแก้ไขอย่างไร วิธีนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจมากกว่าวิธีแรก แต่การพูดอาจช่วยให้ผู้เรียนจดจำได้ในขณะนั้นแต่หลังจากพูดคุยแล้ว ผู้เรียนจะจำประเด็นที่ต้องแก้ไขได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับสมาธิและการจดจำของผู้เรียน

1.3) การวิจารณ์รายบุคคล เป็นวิธีที่ผู้สอนเขียนข้อเสนอแนะหรือวิจารณ์งานเขียนของผู้เรียนรายบุคคล วิธีนี้ควรปลูกฝังให้กับผู้สอนภาษาไทยทุกคนนำมาใช้ในการตรวจแก้ไขงานเขียน เพื่อผู้เรียนจะได้ทราบถึงข้อผิดพลาดของตนเอง และพัฒนาคุณภาพงานเขียนของตนเองให้ดียิ่งขึ้น แม้ว่าวิธีนี้ผู้สอนอาจจะต้องใช้เวลาอย่างมากจนเกินไป เพราะผู้สอนจะต้องตรวจงานเขียนและเขียนข้อวิจารณ์ลงในงานเขียนของผู้เรียนทุกคนก็ตาม แต่เชื่อได้ว่า วิธีนี้จะเป็วิธีที่ทำให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพงานเขียนได้

1.4) การรวบรวมข้อมูลย้อนกลับ เป็นวิธีการที่ผู้สอนรวบรวมข้อผิดพลาดจากการตรวจงานเขียนของผู้เรียนทั้งชั้นเรียนมาสรุปเป็นประเด็น และนำเสนอผู้เรียนเป็นภาพรวมของข้อผิดพลาดทั้งชั้น ซึ่งวิธีนี้ผู้เรียนแต่ละคนไม่ทราบว่างานเขียนของตนเองจะต้องแก้ไขในประเด็นใดบ้าง และยากสำหรับผู้เรียนที่มีประสบการณ์ในการเขียนน้อย ย่อมไม่สามารถมองเห็นปัญหาหรือข้อผิดพลาดของตนเองได้ ผู้เขียนจึงไม่แนะนำให้ใช้วิธีการดังกล่าว แต่ควรนำไปใช้ร่วมกับวิธีอื่นด้วย

นอกจากนี้ ผู้สอนจะต้องมีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจในการเลือกคำและประโยคที่แสดงให้เห็นทางออกของการแก้ไขปรับปรุงงานเขียนผู้เรียน เพราะข้อมูลดังกล่าวจะเป็นแรงผลักดันและกระตุ้นให้ผู้เรียนปรับปรุงงานเขียนของตนเอง วิธีการใช้ภาษาที่ดีในการเขียนข้อมูลย้อนกลับมี ดังนี้

1) ควรใช้ปากกาสีน้ำเงิน หรือดำ เขียนข้อเสนอแนะ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกว่าการงานของตนเองมีประเด็นที่จะต้องแก้ไขน้อย หากใช้ปากกาสีแดง ผู้เรียนอาจเข้าใจว่างานของตนเองมีข้อผิดพลาดเยอะและทำให้ไม่ยอมแก้ไข

2) เขียนด้วยลายมืออ่านง่าย เพราะข้อเสนอแนะเป็นสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องอ่านให้เข้าใจและนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องตามประเด็นข้อผิดพลาด

3) เขียนเสนอแนะควรเริ่มจากการกล่าวชมเชย โดยจะกล่าวถึงข้อดีของงานก่อน จากนั้นเขียนประเด็นหรือสิ่งที่ต้องการให้ปรับปรุงแก้ไขตามด้วยผลจากการปรับปรุงแก้ไข กล่าวได้ว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับควรเขียนให้มี 3 ประเด็น คือ กล่าวชมประเด็นปรับปรุง และผลจากการปรับปรุง

การให้ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยพัฒนาศักยภาพและคุณภาพงานของผู้เรียน เพราะว่า 1) การให้ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยกระตุ้นและเสริมใจให้แก่ผู้เรียนเพื่อปรับปรุงแก้ไขงานเขียนให้มีคุณภาพ 2) การให้ข้อมูลย้อนกลับช่วยผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหา 3) การให้ข้อมูลย้อนกลับหลายวิธีช่วยตรวจสอบข้อผิดพลาดของผู้เรียนได้ครบและแก้ไขได้ทันเวลา 4) การให้ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยผู้เรียนไม่เข้าข้างตนเองมากเกินไป และ 5) การให้ข้อมูลย้อนกลับช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

2) การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนร่วมชั้นเรียน (peer feedback) เป็นวิธีการที่เน้นให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและประเมินผลงานเขียนของตนเอง โดยวิธีนี้ผู้สอนจำเป็นจะต้องอธิบายเกณฑ์ในการตรวจและประเมินให้ผู้เรียนทั้งชั้นเรียนได้เข้าใจอย่างกระจ่าง เพื่อให้สามารถหาข้อผิดพลาดและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่องานเขียนของผู้อื่นได้ วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่พบมาก ได้แก่

2.1) การแลกเปลี่ยนงานเขียนแบบจับคู่ เป็นวิธีการที่ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนผลงานของตนเองให้เพื่อนร่วมคนใดก็ได้ตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์นำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

2.2) การแลกเปลี่ยนงานเขียนภายในกลุ่ม เป็นวิธีการคล้ายกับข้อ 2.1 แต่จะแตกต่างกันที่วิธีนี้จะเน้นให้นางานของตนเองให้เพื่อนภายในกลุ่มของตนเองตรวจทุกคน เช่น สมาชิกในกลุ่มมี 5 คน ก็จะต้องให้ผู้เรียนทั้ง 5 คนได้ตรวจงานทุกคน รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะหรือเสนอแนะที่ถูกต้อง

2.3) การอ่าน ฟัง และสะท้อนกลับ เป็นวิธีการที่ให้ผู้เรียนอ่านงานของตนเองให้เพื่อนฟังจากนั้นเพื่อนร่วมชั้นให้ข้อเสนอแนะและจดบันทึกเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปแก้ไขและปรับปรุงต่อไป

3) การให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยตนเอง (self-feedback) เป็นวิธีการให้เจ้าของผลงานอ่านทบทวนงานเขียนอีกครั้ง เพื่อเป็นการทบทวนว่ามีประเด็นใดบ้างที่จะต้องแก้ไขและปรับปรุง ข้อสังเกต วิธีนี้เจ้าของงานมักจะเข้าข้างงานเขียนของตนเอง และอาจจะไม่มีการแก้ไขงานเขียนเลย หรืออาจจะมีการเพิ่มเติมบางประเด็นให้สมบูรณ์ได้หากผู้เรียนเข้าใจเกณฑ์การประเมินอย่างกระจ่างและชัดเจน

การให้ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยพัฒนาศักยภาพและคุณภาพงานของผู้เรียน เพราะว่า 1) การให้ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยกระตุ้นและเสริมใจให้แก่ผู้เรียนเพื่อปรับปรุงแก้ไขงานเขียนให้มีคุณภาพ 2) การให้ข้อมูลย้อนกลับช่วยผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหา 3) การให้ข้อมูลย้อนกลับหลายวิธีช่วยตรวจสอบข้อผิดพลาดของผู้เรียนได้ครบและแก้ไขได้ทันเวลา 4) การให้ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยผู้เรียนไม่เข้าข้างตนเองมากเกินไป และ 5) การให้ข้อมูลย้อนกลับช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

การศึกษาแนวทางการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ได้กล่าวมาทั้งหมดเป็นแนวทางสำคัญแสดงให้เห็นว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) เป็นปัจจัยสำคัญของผู้สอนที่จำเป็น สำคัญ และควรนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพงานเขียนของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ผู้สอนควรส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นต่องานเขียนของตนเอง เพื่อทบทวนกระบวนการหรือชิ้นงานที่สร้างขึ้นอีกครั้งก่อนให้เพื่อนร่วมชั้นช่วยแสดงความคิดเห็นเป็นข้อมูลเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่องานเขียนอีกครั้ง และที่สำคัญผู้สอนควรให้ข้อเสนอแนะอีกครั้ง ทำให้มีน้ำหนักและน่าเชื่อถือ เพื่อให้ผู้เรียนเปิดใจยอมรับข้อผิดพลาด และมีกำลังใจที่จะแก้ไขและปรับปรุงงานเขียนของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

กรณีศึกษา: การเขียนตอบข้อสอบ O-Net วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กรณีศึกษาที่ผู้เขียนได้นำมาอธิบายในบทความนี้เป็นการศึกษาโครงการสอนเสริมพัฒนาวิชาการ สำหรับเตรียมความพร้อมก่อนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-Net) ประจำปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) เป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ปัจจุบันหน่วยงานหนึ่งของกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม) ที่จัดการเรียนการสอนระดับชั้นปฐมวัยและประถมศึกษาในทุก ๆ ปีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะต้องเข้ารับการทดสอบวัดความรู้จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ที่ดำเนินการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test: O-Net) เพื่อวัดความรู้ ความคิดรวบยอดตามมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และนำผลไปปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน โดยโครงสร้างและรูปแบบของแบบทดสอบ (test structure and test format) จะมุ่งวัดด้านพุทธิสัย (cognitive domain) ตามตัวชี้วัดแกนกลาง ซึ่งประกอบด้วยรูปแบบข้อสอบ (item test) 2 รูปแบบ คือ 1) ข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ (ร้อยละ 80) 2) ข้อสอบอัตนัยแบบเขียนตอบ (ร้อยละ 20) คะแนนเต็ม 100 คะแนน

ในปีการศึกษา 2559 ทางสถาบันฯ ได้เริ่มใช้รูปแบบข้อสอบอัตนัยในวิชาภาษาไทย เพื่อวัดความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเป้าหมายของมาตรฐานการเรียนรู้ ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานทางการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

โดยรูปแบบข้อสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 เป็นการเขียนเรื่องจากภาพที่กำหนดให้ ส่วนข้อที่ 2 เป็นการเขียนสรุปใจความสำคัญจากการอ่าน ข้อสอบทั้งสองข้อเป็นตัวบ่งชี้ความสามารถในการเขียนผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ว่าสอดคล้องกับเป้าหมายของมาตรฐานและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หรือไม่ อย่างไร

ทางสถาบันฯ จึงกำหนดเกณฑ์การประเมินผลข้อสอบทั้งสองข้อ โดยมุ่งเน้นการประเมินประสิทธิภาพของการเขียนตามจุดประสงค์ โดยข้อแรกเน้นการประเมินความสามารถในการเขียนเพื่อเล่าเรื่อง คือ การใช้ความสามารถเล่าเรื่องราวจากภาพที่กำหนดไว้ ผู้เรียนจะใช้ความสามารถในการใช้คำและประโยคได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม ในขณะที่ข้อสอบที่สองเน้นการประเมินการเขียนเพื่อบันทึกความรู้ คือ การใช้ความสามารถสรุปความสำคัญจากการอ่าน ผู้เรียนจะใช้ความสามารถในการย่อความ สรุปใจความสำคัญจากบทอ่านโดยมีประเด็นสำคัญของเรื่อง มีกลวิธีการสรุปความ เขียนสื่อสารประโยค และสะกดถูกต้อง

จากประเด็นที่ผู้เขียนได้กล่าวมาทั้งหมด ทำให้ทราบว่า เป้าหมายของข้อสอบอัตนัยที่สถาบันทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ (Ordinary National Educational Test: O-Net) มุ่งเน้นการวัดและประเมินผลด้านความสามารถในการนำเสนอเนื้อหา และการใช้ภาษาเพื่อผลิตงานเขียนตามจุดประสงค์ที่กำหนด ผู้เขียนจึงออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้แนวทางการให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นที่ 1 การกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ (feed up)

ผู้เขียนได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 1 โดยนำเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการจัดโครงการสอนเสริมพัฒนาวิชาการ สำหรับเตรียมความพร้อมก่อนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-Net) ประจำปีการศึกษา 2561 วิชาภาษาไทย มากำหนดเป็นวัตถุประสงค์และการประเมินผล จากนั้นจึงได้แจ้งวัตถุประสงค์และแนวทางการวัดประเมินผลให้ผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการสอนเสริมพัฒนาวิชาการ สำหรับเตรียมความพร้อมก่อนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-Net) ประจำปีการศึกษา 2561 วิชาภาษาไทยได้รับทราบ ตลอดจนแจ้งเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรื่องจากภาพ ผู้เขียนสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างที่แจ้งวัตถุประสงค์ให้ทราบได้ว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ตั้งใจฟัง และรับรู้ถึงเป้าหมายของการเข้าร่วมโครงการ คือ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนให้สูงขึ้น ผู้สอนจึงแจ้งเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนแก่ผู้เรียนทราบเป้าหมายและแนวทางการประเมินผลของข้อสอบอัตนัย วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยยึดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เกณฑ์การตรวจกระดาษคำตอบการเขียนเรื่องจากภาพ (10 คะแนน)

1) เขียนตรงตามคำสั่ง (1 คะแนน)

ที่	เกณฑ์	รายละเอียดเกณฑ์	การให้คะแนน
1.1	การเขียนตรงตามเกณฑ์คำสั่ง	เขียนความยาว 4-7 บรรทัด ไม่ตั้งชื่อเรื่อง ไม่เขียนเป็นบท ร้อยกรอง ไม่ใช่คำย่อ	0.5
		มีชื่อเรื่อง เขียนเป็นบทร้อยกรอง ใช้คำย่อ ใช้คำทับศัพท์ เขียนน้อยกว่า 4 บรรทัด หรือมากกว่า 7 บรรทัด	0
1.2	การเขียน/เล่าเรื่อง	เล่าเรื่อง (มีตัวละครหรือใช้ตัวเองเป็นตัวละคร) เล่าเรื่องเพื่อเป็นตัวอย่างประกอบการอธิบาย เขียน/เล่าเรื่องที่สัมพันธ์กับภาพ	0.5
		เขียน/เล่าเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับภาพ เขียน/เล่าไม่เป็นเรื่อง เขียนบรรยายภาพเท่านั้น	0

2) เนื้อหา (4 คะแนน)

ที่	เกณฑ์	รายละเอียดเกณฑ์	การให้คะแนน
2.1	การนำเสนอความคิดสำคัญของภาพ	นำเสนอความคิดสำคัญในการเขียน/เล่าเรื่องจากภาพ พร้อมทั้งให้ข้อมูลสนับสนุนความคิด เขียน/เล่าเรื่องจากภาพ นำเสนอความคิดที่แสดงความคิดสำคัญ โดยมีตัวอย่างจากภาพประกอบการอธิบาย	2
		เขียน/เล่าเรื่อง โดยไม่กล่าวถึงความคิดสำคัญของภาพ เนื้อเรื่องไม่เกี่ยวข้องกับภาพ	0
2.2	การเรียงลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความคิด	การเรียบเรียงความคิด และเชื่อมโยงความคิดได้ดีตลอดทั้งบท เขียนไม่วกวน	2
		ไม่เรียงลำดับความคิด และไม่เชื่อมโยงความคิด	0

3) ภาษา (5 คะแนน)

ที่	เกณฑ์	รายละเอียดเกณฑ์	การให้คะแนน
3.1	การสะกดคำและการใช้ไวยากรณ์	สะกดคำ และใช้ไวยากรณ์ถูกต้อง	1.5
		ผิดตั้งแต่ 5 คำขึ้นไป	0
3.2	การใช้คำ/ถ้อยคำสำนวน	ใช้คำ/ถ้อยคำสำนวนถูกต้องตามความหมายทั้งความหมายตรง และความหมายแฝง ไม่ใช้คำภาษาถิ่น	1.5
		ผิดตั้งแต่ 5 คำขึ้นไป	0
3.3	ประโยค	เขียนประโยคที่สมบูรณ์ สื่อความได้ เรียงลำดับคำ/วางส่วนขยายในประโยคถูกต้อง	1.5
		ผิดตั้งแต่ 3 แห่งขึ้นไป	0
3.4	วรรคตอน	เว้นวรรคได้โดยไม่ทำให้เกิดความเข้าใจผิด/ไม่ทำให้ต้องอ่านทบทวนหลายครั้ง	0.5
		ไม่เว้นวรรคหรือเว้นวรรคทุกคำ	0

เกณฑ์การตรวจกระดาษคำตอบการเขียนเรื่องจากภาพ (10 คะแนน)

1) เนื้อหา (7 คะแนน)

ที่	เกณฑ์	รายละเอียดเกณฑ์	การให้คะแนน
1.1	คำสำคัญ/ประเด็นที่ต้องการสรุป	สรุปใจความสำคัญได้ครบทุกประเด็น	4
		ไม่มีประเด็นสำคัญ	0
1.2	การเรียงลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความคิด	เรียงลำดับความคิดและเชื่อมโยงความคิดได้ดีตลอดทั้งบท เขียนไม่วกวน	1
		ไม่เรียงลำดับความคิดและไม่เชื่อมโยงความคิด, ลอกข้อความจากบทอ่านทั้งหมด	0
1.3	รู้กลวิธีสรุปความ	-สรุปใจความสำคัญโดยไม่มีกรายกตัวอย่าง -ไม่มีการอธิบายเพิ่มเติม/ ไม่เขียนเนื้อความซ้ำ -ไม่ระบุข้อความที่เป็นรายละเอียด ไม่มีข้อความในเครื่องหมายอัญประกาศ ข้อความที่เป็นภาษาพูด หรือคำย่อ เช่น มีคาลงท้าย ค่ะ ครับ คำสรรพนามบุรุษที่ 1 หรือ	

ที่	เกณฑ์	รายละเอียดเกณฑ์	การให้คะแนน
		คำย่อ ทั้งนี้ไม่รวมการเน้นคำ โดยใช้เครื่องหมาย อัญประกาศกำกับ -ไม่มีข้อความที่สรุปผิดไปจากเรื่องที่อ่าน	2
		มีข้อบกพร่องตั้งแต่ 2 แบบขึ้นไป	0

2) ภาษา (3 คะแนน)

ที่	เกณฑ์	รายละเอียดเกณฑ์	การให้คะแนน
2.1	การสะกดคำ การใช้ไม้ยมก และการใช้คำย่อ	สะกดคำ ใช้เครื่องหมายยมกถูกต้อง และไม่ใช้คำย่อ ยกเว้น พ.ศ. หรือ ค.ศ.	1
		ผิดตั้งแต่ 3 คำขึ้นไป	0
2.2	การใช้คำ	ใช้คำถูกต้องตรงตามความหมาย ทั้งความหมายโดยตรง และความหมายแฝง ไม่ใช้คำภาษาถิ่น	1
		ผิดตั้งแต่ 3 คำขึ้นไป	0
2.3	ประโยค	การใช้ประโยคที่สมบูรณ์ สื่อความได้ ชัดเจน เรียงลำดับ วางส่วนขยายในประโยคถูกต้อง	1
		ผิดตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป	0

เมื่อผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ของข้อสอบอันทันทีแล้ว ผู้สอนจึงให้ผู้เรียนลงมือเขียนเรื่องจากภาพที่กำหนดให้ ภายในเวลา 30 นาที ตามเวลาที่ใช้ในการสอบจริง เริ่มด้วยการอ่านคำสั่งของข้อสอบ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนถามคำถามในประเด็นคำสั่งที่ไม่เข้าใจ จากนั้นให้ผู้เรียนลงมือเขียนเรื่องจากภาพที่กำหนดให้ ในระหว่างเขียนผู้เขียนจัดบรรยากาศโดยดำเนินการตามวิธีการสอนเขียน โดยการชี้แนะ (guide writing) กล่าวคือ ให้ผู้เรียนได้ลงมือสร้างงานเขียน ขณะที่ผู้สอนติดตามและดูแลอย่างใกล้ชิด และให้คำแนะนำระหว่างเขียนผู้สอนจะสังเกตและประเมินการเขียน และแนะนำทักษะการเขียนให้แก่ของผู้เรียน ผู้สอนจะใช้คำถามกระตุ้นความคิดด้วยรูปแบบปลายเปิด เพื่อขยายความคิดและประสบการณ์ของนักเรียน ผลลัพธ์ที่ได้จากการทำกิจกรรม คือ ผู้เรียนจะได้ลงมือสร้างงานเขียนด้วยตนเอง

ภาพประกอบ 3 บรรยากาศระหว่างทำแบบสอบอันทันที

ขั้นที่ 2 การตรวจสอบความเข้าใจ (checking for understanding)

เมื่อผู้เรียนได้รับรู้จุดประสงค์ของการสอบของการจัดโครงการสอนเสริมพัฒนาวิชาการ สำหรับเตรียมความพร้อมก่อนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-Net) ประจำปีการศึกษา 2561 วิชาภาษาไทย และวัตถุประสงค์และเกณฑ์การให้คะแนนข้อสอบอันทันที (การเขียนเรื่องจากภาพ) แล้ว ในขั้นนี้ ผู้สอนเลือกใช้วิธีการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ 3 วิธี ได้แก่

วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยตนเอง (self-feedback) วิธีนี้ผู้สอนจัดกิจกรรมโดยให้ลงมือเขียนเรื่องจากภาพให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเกณฑ์การตรวจให้คะแนนที่ได้นำเสนอไว้ในขั้นที่ 1 จากนั้นให้ผู้เรียนทบทวนงานเขียนอีกครั้ง โดยให้ผู้เรียนสะท้อนข้อมูลย้อนกลับต่องานเขียนของตนเองตามเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรื่องจากภาพ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจเนื้อหาสาระกระบวนการ จากนั้นให้ผู้เรียนนำงานเขียนของตนเองแลกเปลี่ยนกับเพื่อนร่วมชั้น (peer feedback) แบบจับคู่คนใดก็ได้ เพื่อตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานเขียนที่เป็นประโยชน์ในการนำไปปรับปรุงแก้ไขต่อไปให้ดียิ่งขึ้น ก่อนนำไปให้ผู้สอน (feedback by teacher) ตรวจงานเขียนอีกครั้ง โดยใช้การเขียนอธิบายลงในงานเขียนของผู้เรียนแต่ละบุคคล

ผลจากการให้ข้อมูลย้อนกลับทั้ง 3 ลักษณะ คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยตนเอง (self-feedback) โดยให้ผู้เรียนสังเกตและพิจารณางานเขียนของตนเองอีกครั้ง เพื่อทบทวนและตรวจสอบข้อผิดพลาดจากการเขียน จากนั้นจัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนนำงานเขียนของตนเองแลกเปลี่ยนงานให้เพื่อนร่วมชั้นเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนร่วมชั้น (peer feedback) โดยใช้วิธีการสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างเพื่อนร่วมชั้น การถามตอบ เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับต่องานเขียนของเพื่อนร่วมชั้นเรียน และสอบถามประเด็นสงสัย อันจะทำให้งานเขียนของตนเองสมบูรณ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Salamone (2019) ที่พบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยใช้การเขียนและการพูดสนทนาช่วยพัฒนาคุณภาพของงานเขียนผู้เรียนได้ เพราะผู้เรียนได้รับข้อเสนอแนะโดยตรง มีการสนทนาแลกเปลี่ยนซักถาม ถือว่าเป็นการประเมินผลระหว่างเรียน (formative) จึงทำให้งานเขียนมีคุณภาพ ผู้เขียนจึงสรุปข้อผิดพลาดที่ส่งผลต่อคุณภาพงานเขียนของผู้เรียนทั้งระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สรุปได้ ดังนี้

1) การสะกดคำ ผู้เรียนส่วนใหญ่เขียนสะกดคำโดยวางพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวการ์นต์ ตัวสะกดผิดตำแหน่ง และผิดรูป ได้แก่

- 1.1) การวางวรรณยุกต์ผิด เช่น “ซื้อ” เขียนเป็น “ซื้อ”
- 1.2) การวางสระผิด เช่น กรรมพันธุ์ เขียนเป็น กรรมพันธุ์ รองลงมา คือ การใช้คำทับศัพท์ เช่น แบงค์ แทนคำว่าเงิน
- 1.3) ใช้รูปยมกผิด เช่น “ๆ” เป็น “ๆ”
- 1.4) เขียนคำผิด เช่น “กะเพราะ เขียนเป็น กระเพราะ” “กฎ เขียนเป็น กฎ”

2) ประโยค ผู้เรียนผูกประโยคโดยสื่อความไม่ชัดเจน เช่น “กระผมได้ปิดภาคเรียนแล้ว” ควรแก้เป็น “โรงเรียนของกระผมปิดภาคเรียนแล้ว” ส่วนการวางส่วนขยายผิด “พี่เป็นเด็กเรียนเก่งขยัน” ควรเขียนเป็น “พี่เป็นเด็กขยันเรียนเก่ง” รองลงมาเป็นการเขียนตรงตามคำสั่ง ผู้เรียนได้ให้ข้อเสนอแนะในประเด็น ดังนี้

3) เขียนตรงตามคำสั่ง ผู้เรียนได้สะท้อนผลว่ายังใช้คำทับศัพท์ เช่น “แบงค์” ควรแก้ไขเป็น “ธนบัตร” และบางคนไม่ตั้งชื่อเรื่อง และเขียนเรื่องที่มีขนาดยาว จนทำให้เกินเส้นบรรทัดที่กำหนดไว้

4) เขียนเล่าเรื่อง ผู้เรียนบางคนตั้งชื่อว่า “ค” เป็นชื่อตัวละคร และไม่ตั้งชื่อตัวอย่างใช้คำว่า “เด็กชาย”

ส่วนด้านเนื้อหา ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังนำเสนอเฉพาะความคิดของตนเอง และขาดการยกตัวอย่าง ส่วนการลำดับความคิด มีผู้เรียนบางคนยังให้ข้อเสนอแนะว่า ควรลำดับความคิดตามลำดับเหตุการณ์

ผลจากการให้ข้อมูลย้อนกลับของผู้เรียนเอง (self-feedback) และข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนร่วมชั้น (peer feedback) เป็นสิ่งที่ผู้เขียนได้ตรวจพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังมีข้อผิดพลาดในการเขียนเรื่องจากภาพ การจัดกิจกรรมการให้ข้อมูลย้อนกลับจากงานเขียนโดยตนเอง (self-feedback) และให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนร่วมชั้นเรียน (peer feedback) ช่วยตรวจสอบความเข้าใจในคำสั่งของข้อสอบนอกจากนี้ผู้สอนเลือกใช้วิธีการโดยให้ผู้เรียนพิจารณาและสังเกตในประเด็นที่ตนเองมีความรู้ความเข้าใจพอจะสามารถสังเกตได้ หากมีประเด็นที่ผู้เรียนยังไม่เข้าใจสามารถเปิดโอกาสให้ถามคำถามได้ และช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและฝึกฝนทักษะการสังเกตอีกด้วย การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สะท้อนคิดเกี่ยวกับผลงานเขียนของตนเองนั้นจะช่วยทำให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้และกระบวนการเขียน ดังที่ Davis (2009, p. 307) กล่าวว่า การให้ผู้เรียนได้ทบทวนงานเขียนของตนเองจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการสร้างชิ้นงานมากขึ้นกว่าเดิม ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติ (hands-on learning) โดยการเชื่อมโยงการคิด เพื่อสร้างผลงานเขียนของตนเอง สำหรับกิจกรรมในขั้นตอนที่ 2 ผู้เรียนจะได้งานเขียนขั้นที่ 1 ที่ผ่านการปรับแก้ไขจากข้อมูลย้อนกลับโดยตนเอง (self-feedback) และการให้ข้อมูลโดยเพื่อนร่วมชั้น (peer feedback)

ภาพประกอบ 4 การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยตนเอง (self-feedback)

ภาพประกอบ 5 การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนร่วมชั้น (peer feedback) โดยการอภิปราย

ขั้นที่ 3 การให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback)

ผู้เรียนได้ใช้เวลาผู้เรียนได้ลงมือแก้ไขปรับปรุงงานเขียนของตนเองโดยนำข้อมูลหรือข้อเสนอแนะจากเพื่อนร่วมชั้นเรียน มาแก้ไขและปรับปรุงงานเขียนให้มีคุณภาพ โดยใช้เวลาประมาณ 30 นาที หลังจากนั้น ผู้เขียนได้ลงมือตรวจแก้ไขงานเขียนของผู้เรียนอีกครั้ง โดยใช้วิธีการเขียนแสดงความคิดเห็นลงในงานเขียน เพื่อสะท้อนให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ทราบถึงข้อผิดพลาดของตนเอง และนำไปแก้ไขปรับปรุงงานเขียนของตนเองให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น หลังจากที่ได้ตรวจผลงานและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ได้ปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของเพื่อนร่วมชั้นเรียน ผู้เขียนสังเกตจากงานเขียนขั้นที่ 2 ซึ่งเป็นงานเขียนที่แก้ไขมาแล้ว

ตอนที่ 2 : แบบถ้อยคำ จำนวน 2 ข้อ (ข้อ 33-34)

33. จงเขียนเรื่องจากภาพ

วันหนึ่งน้องเอมไปตลาดกับคุณแม่ที่ตลาดมีร้านค้าอยู่ตลอด
ทาง แต่ห้องเอมก็ไปสนใจ ร้านขายข้าวแกงร้านหนึ่ง น้องเอม
ซื้อแกงส้ม และ ^{ข้อมูล}ซื้อไข่เจียว โดยที่ห้องเอมไม่รู้ตัวเลยว่าได้ทำเงินตก
ในขณะที่เด็กชายคนหนึ่ง ก้มเก็บเงินที่ตกได้ เลยจะเอามาคืน
ซึ่งสิ่งที่เด็กชายคนนั้นทำ ลือถึงว่า มีคนมาซื้อสัตย์ สุจริตและไม่ลักขโมย
เด็กชายคนนั้นก็ได้รับคำขอบคุณ เป็นสิ่งตอบแทนความซื่อสัตย์

ภาพประกอบ 6 การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยผู้สอน (feedback by teacher)

นอกจากนี้ข้อผิดพลาดที่พบบ่อยก็ลดลงจากเดิมซึ่ง พบว่า มีหลายประเด็น และมีข้อผิดพลาดค่อนข้างเยอะ สำหรับงานขั้นที่ 2 นี้ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเพื่อนำมาตรวจสอบงานเขียนของเพื่อนและนำมาปรับแก้ไขงานของตนเองให้ดียิ่งขึ้น จึงทำให้งานเขียนขั้นที่ 2 มีคุณภาพดีกว่างานเขียนขั้นที่ 1 ข้อผิดพลาดที่ยังคงเป็นปัญหาอยู่ในงานขั้นที่ 2 ได้แก่ การสะกดคำ ยังพบมากแต่ก็นับว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับในขั้นที่ 2 การตรวจสอบความเข้าใจนั้นช่วยให้ข้อผิดพลาดในงานเขียนของผู้เรียนลดลง และทำให้งานเขียนที่สร้างขึ้นมีคุณภาพดียิ่งขึ้นกว่าเดิม เพราะผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้จากคำแนะนำของเพื่อนร่วมชั้นเรียน ดังผลงานวิจัยของ Wahyuni (2017) ที่พบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับที่แตกต่างกันทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างงานเขียนให้มีคุณภาพได้ เพราะผู้เรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับในมุมมองที่ต่างกัน จึงทำให้ผู้เรียนมองเห็นภาพรวมของข้อผิดพลาดได้ทุกประเด็น และปรับแก้ไขงานเขียนให้มีคุณภาพได้

กิจกรรมการเรียนรู้ในขั้น 3 ทำให้ผู้เขียนทราบว่า การกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เสนอแนะข้อมูลย้อนกลับต่องานเขียนของตนเอง และให้เพื่อนร่วมชั้นมีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจและรับรู้ข้อผิดพลาดจากงานเขียนของตนเองมากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 4 การให้คำแนะนำต่อยอด (feed-forward)

ผู้สอนให้ผู้เรียนนำข้อมูลจากขั้นที่ 3 ซึ่งได้จากการให้ข้อมูลย้อนกลับจากผู้สอน (feedback by teacher) มาปรับแก้ไขงานเขียนให้สมบูรณ์อีกครั้ง กิจกรรมในขั้นนี้ ผู้สอนให้เวลาแก่ผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนได้อ่านข้อเสนอแนะจากงานเขียนของตนเอง และทำความเข้าใจในประเด็นที่จะแก้ไขก่อนจะแก้ไขงานเขียนให้สมบูรณ์ การให้ข้อมูลเชิงบวกในงานเขียนของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจ และสร้างกำลังใจให้ผู้เรียนอยากแก้ไขงานเขียนของตนเองให้มีคุณภาพ

ตอนที่ 2 : แบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ (ข้อ 33-34)

33. จงเขียนเรื่องจากภาพ

เงินบรกดแรก.
จากภาพ จะเห็นเหล่าสี่เด็กผู้หญิงคนหนึ่งทำงานเงินตาเอาได้อ่านหนังสือเล่มหนึ่ง และอีกเล่มหนึ่งของเธอแล้ว เธอได้บอกเด็กผู้ชายอีกคนหนึ่งของเธอได้เห็นเงินที่ตกอยู่บนพื้น และเขาก็มีเศษเหรียญที่จะนำเงินไปคืนเด็กผู้หญิงเจ้าของเงิน นั้นทั้งเวลาดีของเขาก็เป็นความดีที่ดีและคงทำตามหน้าที่คือ คืนเงิน และ ไม่เอาของของคนอื่นมาเป็นของเราเอง

ตอนที่ 2 : แบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ (ข้อ 33-34)

33. จงเขียนเรื่องจากภาพ

วันหนึ่ง แก้ว เดินไปตลาด เพื่อไปซื้อผัก ผลไม้ให้คุณแม่ได้ยาก เอาไว้แก้ว แก้ว โดยแก้วได้เงิน เงินติดตัวไป สอว์รังขบาท แต่ในระนะอ่าร์ แก้วก็กลัว ข้างของอูบูนัน แก้ว ได้ทำ เงินตก ไว้ข้างล่างของรถ และทันใดนั้น ก็มี เด็กผู้ชายคนหนึ่งวิ่งไปรับของของแก้ว ที่โรงเรียน มาเก็บเงินใจให้ แก้ว แล้ว แก้ว และแก้วก็ได้ คบกัน ของคุณ กั้น แล้วนั้ง จากนั้นมา หัวสอว์คนก็ได้ สันทักัน ตั้งแต่นั้นไป ต้นงา

ภาพประกอบ 7 การเปรียบเทียบงานเขียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 4 ขั้นตอนตามแนวทางการให้ข้อมูลย้อนกลับ นับเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนให้สามารถนำข้อมูลไปแก้ไขปรับปรุงคุณภาพงานเขียนของตนเองให้ดียิ่งขึ้น ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นข้อค้นพบและข้อพิสูจน์ว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับช่วยพัฒนาคุณภาพของงานเขียน (Klimova, 2015) ให้กำลังใจและแรงจูงใจ (Hamidun, Md-Hashim, and Othman, 2012) ตลอดจนพัฒนาผลสัมฤทธิ์ (Zellner, 2017) ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ ข้อมูลดังกล่าวนับเป็นข้อมูลสนับสนุนที่ช่วยแก้ปัญหาการพัฒนาคุณภาพงานเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เกิดปัญหาด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับจากผู้สอนเป็นอย่างดี และผลของการดำเนินการที่ผู้วิจัยเลือกใช้การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพงานเขียนให้แก่ผู้เรียน และทำให้ผลคะแนนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test: O-Net) วิชาภาษาไทยสูงกว่าระดับสังกัด ระดับเขตพื้นที่ ระดับภาค และระดับประเทศอย่างภาคภูมิใจในฐานะผู้สอนที่จะต้องดำเนินการต่อไป

บทสรุป

การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นแนวทางการประเมินระหว่างเรียนที่สำคัญและจำเป็นที่ครูต้องปฏิบัติเป็นประจำ โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพงานเขียน ผู้สอนควรนำแนวทางการให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นเครื่องมือในการสื่อสารเชิงบวกและเสริมแรงใจ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง และนำไปปรับแก้ในงานเขียนให้มีคุณภาพ การออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับช่วยส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง แนวทางดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อว่าการได้รับคำแนะนำหรือข้อมูลย้อนกลับที่ดีจะช่วยพัฒนางานเขียนได้ตรงตามเป้าหมายและทำให้งานเขียนมีคุณภาพดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2553). *วรรณศิลป์ในดวงใจ ภาษาไทยที่รัก*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2561). *พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัย ชุดการประเมิน การวิจัย และการประกันคุณภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักราชบัณฑิตยสถาน.
- _____. (2562). *พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัย ชุดฉลาดรู้ (literacy)*. กรุงเทพฯ: สำนักราชบัณฑิตยสถาน.
- โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม). *รายงานการประเมินตนเอง (SAR) ประจำปีการศึกษา 2561*. กรุงเทพฯ: โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Brookhart, S. M. (2017). *How to give effective feedback to your students*. Virginia: ASCD.
- Davis, B. G. (2009). *Tool for teaching*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Fisher, D and Frey, N. (2011). *The formative assessment action plan*. Alexandria, VA: ASCD.
- Hamidun, N. Md-Hashim, S. H. and Othman, N. F. (2012). Enhancing students' motivation by providing feedback on writing: the case of international students from Thailand. *International Journal of Social Science and Humanity (JSSH)*, 2(6), 591-594.
- Sackstein, S. (2017). *Peer feedback in the classroom: empowering students to be the experts*. Virginia. ASCD
- Saiful, M and Yusoff, B. (2013). *Using feedback to enhance learning and teaching*. Lorong Cahaya: Centre for Academic Excellence & Student Advisory and Development (CDAE).
- Salamone, M. (2019). *Using written and verbal feedback to improve students' writing outcomes*. A Dissertation in partial fulfillment of the requirements for the degree doctor of Education, College of Education, University of Massachusetts Lowell.
- Wahyuni, S. (2017). The effect of different feedback on writing quality of college students with different cognitive styles. *Dilnamika ilmu*, 17(1), 39-58.
- Zellner, A. L. (2017). *The influence of peer feedback on writing achievement and individual writing self-efficacy*. A dissertation submitted in partial fulfillment of the requirements for the degree of Educational Psychology and Educational Technology, Doctor of Philosophy Michigan State University.